

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 152.528 van 12 december 2005
in de zaak A. 166.484/IX-5093.**

In zake : Paul DE KEERSMAECKER,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. VERKEST,
kantoor houdende te WAASMUNSTER,
Eikenlaan 21

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de gouverneur van
de provincie Oost-Vlaanderen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul DE KEERSMAECKER op
29 september 2005 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het besluit van 26 augustus 2005 van de gouverneur van de provincie
Oost-Vlaanderen waarbij het beroep tegen de intrekking van zijn jachtverlof niet
wordt ingewilligd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 november 2005 waarbij de terecht-
zitting bepaald wordt op 28 november 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DIERCKX die, loco advocaat M. VERKEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct van de directeur E. DE LAETER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 27 september 2004 trekt de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, in toepassing van de wapenwet van 3 januari 1933, de vergunningen van verzoeker tot het voorhanden hebben van vier verweervuurwapens in om reden dat betrokkene zich schuldig maakte aan het uiten van bedreigingen met wapenvertoon.

1.2. De arrondissementscommissaris van Gent-Eeklo trekt op 1 december 2004 het jachtverlof van verzoeker in om reden dat met dergelijk verlof nieuwe verweervuurwapens, bestemd voor de jacht, kunnen worden aangekocht.

1.3. Verzoeker dient tegen de beslissing van 1 december 2004 beroep in. Volgens hem is er geen sprake van het ontzetten of vervallen verklaren van het recht om wapens te dragen en kan de intrekking van de wapenvergunningen niet gelijkgeschakeld worden met de ontzetting of de vervallenverklaring van het recht om wapens te dragen. Hij wijst er nog op dat de verwijzing naar artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 niet dienend is omdat dit een reglementering is inzake het niet kunnen verkrijgen van een verlof en dat hij op geldige wijze een dergelijk verlof bekwam. Tot slot stelt verzoeker dat de arrondissementscommissaris niet de mogelijkheid had om het jachtverlof in te trekken en dat hij -al dan niet bewust- verwarring creëert tussen de jachtreglementering en de wapenreglementering.

1.4. Op 26 augustus 2005 wordt dan het thans bestreden besluit genomen.

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker uiteenzet wat volgt :

“Huidig verzoek tot schorsing wordt door verzoeker gemotiveerd vermits hij wel degelijk dreigt ernstige nadelen te ondervinden wanneer er niet wordt overgegaan tot schorsing van de beslissing tot intrekking van zijn jachtverlof.

Immers wanneer de beslissing niet wordt geschorst dreigt verzoeker gans de periode van de jacht te mislopen bij gebreke aan het voorhanden zijn van het jachtverlof.”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daar in haar nota met opmerkingen op antwoordt dat de uiteenzetting van verzoeker “te algemeen en te vaag” gesteld is, zeker op het vlak van het ernstig en het moeilijk te herstellen karakter ervan;

3.3. Overwegende dat het standpunt van de verwerende partij wordt bijgevalen; dat de verwijzing naar het “mislopen van de ganse periode van de jacht” onduidelijk is; dat, aangenomen dat hij daarmee bedoelt dat hij niet zal kunnen jagen, verzoeker toch niet uiteenzet waarom zulks hem ernstig treft hetzij op materieel hetzij op moreel vlak; dat de raadsvrouw van verzoeker ter terechtzitting wel aanbrengt dat de bestreden beslissing een invloed kan hebben op de rechten die hij thans tot zijn jachtgebied mag rekenen; dat evenwel verzoeker daarmee zijn uiteenzetting uit het verzoekschrift uitbreidt, hetgeen niet toegelaten is, terwijl hij ook het vereiste rechtstreeks verband niet aantoot tussen de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en het mogelijk verlies van contractueel vastgelegde rechten; dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de tweede schorsingsvoorwaarde vervuld is,

BESLUIT:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twaalf december 2000 en vijf, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.